

του ὁ Φερεκίδης νὰ κάνη διαδηλώσεις καὶ νὰ φωνάζουν οἱ λούστροι καὶ οἱ ἀφερέγγυοι ; Ἔρχεται ἡ ἀστυνομία, ἡ ἑπιππος χωροφυλακὴ, τοὺς διαλύει ἀμέσως. Ἔτσι θέλω, κύριε ! Δικαίωμά μου δὲν εἶνε ; Ταράσσεις τὴν δημοσίαν τάξιν ! Ἄν τολμᾶς, κάθησε νὰ μοῦ ἀντισταθῆς ! Μεταχειρίζομαι βίαν καὶ ἓνα ἄλογο νὰ ἰδῇ ὁ ὤμηρος, τὸ μαζεύει ἴστα πόδια, ὅπου φύγει-φύγει.

— Ἔτσι δὲν εἶνε καπετάνιο ;

— Ἐμένα θὰ μοῦ πῆς !

Ἦσαν εἰς τοῦ Καμούση τὸ μπακάλικο παρὰ τὴν Νέαν Ἀγοράν. Ἐπρόκειτο δὲ τὴν ἑσπέραν νὰ γείνη ἡ τελευταία μεγάλη διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ Φερεκίδου, καθ' ἣν ὁ ἀρχηγὸς θὰ ἐξεφώνει λόγον, θὰ παρήλαυνον δὲ κατόπιν οἱ διαδηλωταὶ καὶ ὑπὸ τὰς οἰκίας τῶν ὑποψηφίων τοῦ ἀντιπολιτευομένου συνδυασμοῦ, ἵνα ἀπὸ τοῦ στόματός των ἀκούσουν καὶ ἄλλους λόγους ἐνθαρραντικούς πρὸς τὸν καλὸν ἀγῶνα. Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ ὑπουργικοὶ προητοιμαζόν ἰδίαν διαδήλωσιν. Τὸ μπακάλικο τοῦ Καμούση ἦτο κυβερνητικὸν κέντρον, ἐκεῖ δὲ ἐπήγαινε συνήθως ὁ ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς ἐν ἡμέραις ἐκλογῶν καὶ ἔσυρε τῶρα καὶ τὸν ἀρχαιοφύλακα. Ἀμφότεροι ἐκάθηνον κοντὰ ἴστην πόρτα, ὁποῦθεν ἔβλεπον τὴν κίνησιν τῆς ὁδοῦ Ἀθηνᾶς. Κάθε τόσφ ἐπεροῦσαν μπουλούκια-μπουλούκια οἱ διαδηλωταί, διευθυνόμενοι πρὸς τὴν πλατεῖαν τῆς Ὁμονοίας. Ὀλοφ καὶ ξυπόλυτοι καὶ κουρελιῆδες, ἄγρια βλέμματα. Παρήλαυνον ὡς ὄρδαι βραβάρων κατὰ κτητῶν. Κάπου-κάπου ἠκούετο καὶ ἐν βραχνιασμένῳ ζῆτῳ, ἀλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρήρχοντο ἐν σιγῇ, μὴ ἐξαντλοῦντες ἀπὸ τοῦδε τὴν δύναμιν τῶν φωνητικῶν των ὀργάνων. Ἐνίοτε αἱ παρελάσεις αὐταὶ ἔφερον ἐπιβλητικὸν χαρακτῆρα. Ἐτύγχανε νὰ εἶνε καὶ ἐργάται καλοντυμένοι, σὰν νοικοκυραῖοι, σοβαροὶ ἄνθρωποι. Προηγίτο αὐτῶν τρανὸς κομματάρχης βαιῶν ἀγερῶχος, μετὰ στόμφου. Καὶ ἡ πομπὴ παρήλαυεν ἐν

